

מיכה יקירנו!

יצאנו לטיול בקצ'קר המדהים, הרוב בגיל שאינו "בטל בשישים" ועוד צעירה, יפהפיה (להורדת הממוצע). הכינו אותנו לטיולי "רגל קלים", אך מיד הוכחנו שאנחנו קלילים כיעלים. לכן לקחת אותנו לראות (ולרעות) ברכסים הגבוהים. הקפדת השכם והערב לחזור על ההנחיות: "לבוא עם נעלי הליכה, מעילי גשם ומקלות" ואכן מזל גדול, אחרת איך היינו שורדים באוזונגול עת נפתחו ארובות השמיים והחל המבול. תודה מיכה

שלימדת אותנו להסתפק במועט אחרת איך היינו שורדים בדולומושים, בלי אוויר כמעט? בבתי המלון את הארוחות " עם כל אבות המזון?" למדנו שאין דבר כזה תאשור, צריך לקרוא לעץ בשמו-אשור!! וכן, גם אם כך כתוב בתורה הסופר סתם, בור ועם הארץ היה. למדנו להבדיל בין אשוח לאשוחית ושאם רוצים, גם אחמד הנהג יכול להכין שקשוקית. למדנו שאם נדלקות ומהבהבות כל הנורות במידיבוס צריך לשמור על קור הרוח, חום הגוף ולא להיכנס לפולמוס. פשוט לפתוח בזמן הנסיעה את הדלתות או לחכות חמש... עשר... עשרים... דקות. או לעצור בשוליים לצאת לתצפית לצלם פרגות, כלנית-נרקיסית או סחלבית. אפרופו סחלבית או **אוריכוס** ביוונית. נשמע כמו איבר של נשים??? "לא מניי ולא מביי" הפירוש דווקא אשכים. בימים ההם הכינו מהם משקה סחלב, והיום מתפלאים שהפרח נכחד. הלכנו כל יום הרבה וגבוה, ממש "קרקס קרח". ולא פסחנו על שום עז, פרה, צמח ופרח. טיילנו ביערות גשם עבותים, אגמים מרהיבים, נהרות שוצפים, המון יאיילות ומעט מאוד אנשים מקומיים. ולעולם נזכור את ארוחות הצהריים במקומות ההזויים. למדנו לשרוד עם דעות שונות ומחלוקות. ולהתעורר ליום חדש ושמשי בחיך ובכבוד.

בקיצור ,
עברנו חוויות מדהימות, אותן קשה למנות,
בוודאי נעכל אותם ביממות הבאות.
אז רגע לפני שניפרד מקווים שאתה סולח
על הקושי לזכור שמות של כל ציץ ופרח,
נהר, סכר, כנסיה, מזגד, ווילג' ויאילה
אבל מבטיחים לזכור תמיד מעילי גשם , מקלות ונעלי הליכה.

תודה ענקית

על ההדרכה, ההקשבה, הרוח הטובה
ועל האבטיח הנפלא!!!

חבורת קצ'קר יולי 2023